



Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 261/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 261/02	Sprawa C-511/12: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalia) – Joaquim Fernando Macedo Maia i in. przeciwko Fundo de Garantia Salarial, IP (Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 80/987/EWG — Dyrektywa 2002/74/WE — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Instytucje udzielające gwarancji — Ograniczenie obowiązku spłaty przez instytucje udzielające gwarancji — Roszczenia z tytułu zaległego wynagrodzenia, które stały się wymagalne na ponad sześć miesięcy przed wszczęciem sądowego postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości pracodawcy)	2
2014/C 261/03	Sprawa C-608/12 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 8 maja 2014 r. – Greinwald GmbH. przeciwko Nicolasowi Wessangowi, Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 169 § 2 tego regulaminu — Niezbędna zawartość odwołania)	3
2014/C 261/04	Sprawa C-27/13: Postanowienie Trybunału (wielka izba) z dnia 4 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht – Niemcy) – Flughafen Lübeck GmbH przeciwko Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG (Artykuł 99 regulaminu postępowania — Pomoc państwa — Artykuły 170 TFUE i 108 TFUE — Korzyści przyznane taniej linii lotniczej przez przedsiębiorstwo publiczne prowadzące port lotniczy — Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego — Obowiązek zastosowania się sądów państwa członkowskiego do oceny Komisji dokonanej w tej decyzji w odniesieniu do istnienia pomocy)	3

2014/C 261/05	Sprawa C-89/13: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli – Włochy) – Luigi D’Aniello i in. przeciwko Poste Italiane SpA (Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Zasada niedyskryminacji — Przepisy krajowe przewidujące inny system odszkodowawczy w wypadku niezgodnego z prawem zawarcia w umowie o pracę klauzuli określającej czas, na jaki została zawarta niż system stosowany w wypadku niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony — Skutki finansowe — Porównywalność żądań)	4
2014/C 261/06	Sprawa C-153/13: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bardejov – Słowacja) – Pohotovosť s.r.o. przeciwko Ján Soroka (Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Zastosowanie ratione temporis — Okoliczności faktyczne, które miały miejsce przed przystąpieniem Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej — Oczywisty brak właściwości Trybunału)	5
2014/C 261/07	Sprawa C-285/13 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. – Bimbo, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) [Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Caffè KIMBO — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BIMBO — Znak towarowy powszechnie znany — Częściowe oddalenie sprzeciwu — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne)	5
2014/C 261/08	Sprawa C-287/13 P: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 22 maja 2014 r. – Bilbaína de Alquitranes, SA i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) (Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenie REACH) — Artykuł 59 i załącznik XIII — Identyfikacja paku smoły węglowej wysokotemperaturowej jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy, podlegającej procedurze udzielania zezwoleń — Równość traktowania)	6
2014/C 261/09	Sprawa C-329/13: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 8 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Wien – Austria) – Ferdinand Stefan przeciwko Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (Artykuł 99 regulaminu postępowania — Dyrektywa 2003/4/WE — Ważność — Publiczny dostęp do informacji dotyczących środowiska — Wyjątek od obowiązku ujawniania informacji dotyczących środowiska, w sytuacji gdy ich ujawnienie mogłoby negatywnie wpłynąć na szanse jakiegokolwiek osoby na sprawiedliwy proces — Fakultatywny charakter tego wyjątku dla państw członkowskich — Artykuł 6 TUE — Artykuł 47 akapit drugi karty)	6
2014/C 261/10	Sprawa C-350/13: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 5 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (dawniej Augstākās tiesas Senāts) – Łotwa) – Antonio Gramsci Shipping Corp. i in. przeciwko Aivarsowi Lembergsowi (Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Uznawanie i wykonywanie środków tymczasowych i zabezpieczających — Stwierdzenie nieważności pierwotnej decyzji — Podtrzymanie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Umorzenie postępowania)	7
2014/C 261/11	Sprawa C-374/13 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Zgłoszenie do rejestracji słownego znaku towarowego METROINVEST — Sprzeciw wniesiony przez właściciela graficznego krajowego znaku towarowego i zgłaszającego graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „METRO” w kolorach niebieskim i żółtym — Odmowa rejestracji]	7
2014/C 261/12	Sprawa C-411/13/P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 maja 2014 r. – Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) przeciwko Sanco, SA (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Graficzny znak towarowy przedstawiający kurczaka — Sprzeciw właściciela graficznego krajowego znaku towarowego przedstawiającego kurczaka — Częściowe oddalenie sprzeciwu)	8
2014/C 261/13	Sprawa C-412/13 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. – Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 34 ust. 1, art. 75 i 77 ust. 1 — Wcześniejsze graficzne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe MEDINET — Zastrzeżenie pierwszeństwa — Odmowa]	8

2014/C 261/14	Sprawa C-414/13 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 20 maja 2014 r. – Reber Holding GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Anna Klusmeier (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Słowny znak towarowy Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — Sprzeciw właściciela wcześniejszych graficznych krajowych znaków towarowych W. Amadeus Mozart))	9
2014/C 261/15	Sprawa C-448/13 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. – Delphi Technologies, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) [Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — Słowny wspólnotowy znak towarowy INNOVATION FOR THE REAL WORLD — Hasło reklamowe — Odmowa rejestracji — Brak charakteru odróżniającego]	9
2014/C 261/16	Sprawa C-500/13: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 5 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska – Gmina Międzyzdroje przeciwko Ministrowi Finansów (Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Odliczenie podatku naliczonego — Dobra inwestycyjne — Nieruchomości — Korekta odliczeń — Przepisy krajowe przewidujące dziesięcioletni okres korekty).	10
2014/C 261/17	Sprawa C-600/13: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Matera – Włochy) – Intelcom Service Ltd przeciwko Vincenzowi Mariowi Marvulliemu (Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 34 TFUE, 35 TFUE, 37 TFUE, 56 TFUE i 60 TFUE — Dyrektywa 2006/123/WE — Przepisy krajowe zastrzegające na rzecz notariuszy działalność w zakresie sporządzania i poświadczania aktów sprzedaży nieruchomości — Oczywista niedopuszczalność).	10
2014/C 261/18	Sprawa C-683/13: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho da Covilhã – Portugalia) – Pharmaceutica-Saúde e Higiene SA i in. przeciwko Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT) (Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przetwarzanie danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 2 — Pojęcie „danych osobowych” — Artykuły 6 i 7 — Zasady dotyczące jakości danych i legalności przetwarzania danych — Artykuł 17 — Bezpieczeństwo przetwarzania danych — Czas pracy pracowników — Rejestr czasu pracy — Dostęp organu krajowego uprawnionego do kontroli warunków pracy — Obowiązek pracodawcy udostępnienia rejestru czasu pracy w taki sposób, aby umożliwić natychmiastowy wgląd do niego)	11
2014/C 261/19	Sprawa C-13/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău (Rumunia) w dniu 15 stycznia 2014 r. – Municipiul Piatra Neamț przeciwko Municipiul Piatra Neamț/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	12
2014/C 261/20	Sprawa C-167/14: Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	12
2014/C 261/21	Sprawa C-240/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Austria) w dniu 12 maja 2014 r. – Eleonore Prüller-Frey przeciwko Norbertowi Brodnigowi i Axa Versicherung AG	14
2014/C 261/22	Sprawa C-269/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 30 maja 2014 r. – Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy	15
2014/C 261/23	Sprawa C-285/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 11 czerwca 2014 r. – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne przeciwko Brasserie Bouquet SA	16
2014/C 261/24	Sprawa C-289/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État (Francja) w dniu 12 czerwca 2014 r. – Brit Air SA przeciwko Ministère des finances et des comptes publics	16
2014/C 261/25	Sprawa C-8/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii, interwenienci: Królestwo Belgii i Królestwo Niderlandów.	17
2014/C 261/26	Sprawa C-9/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii, interwencja: Królestwo Belgii i Królestwo Niderlandów	17

2014/C 261/27	Sprawa C-46/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Datenschutzbehörde (dawniej Datenschutzkommission) – Austria) – H przeciwko E	17
2014/C 261/28	Sprawa C-121/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Wedding – Niemcy) – Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft przeciwko Xceed Holding Ltd.	18
2014/C 261/29	Sprawa C-207/13: Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 13 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Wagenborg Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdienst Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz BV, MS Spathoek NV, GAF Lakeman działający pod firmą Rederij Waddentransport przeciwko Minister van Infrastructuur en Milieu, <i>interwenienci</i> : Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV	18
2014/C 261/30	Sprawa C-284/13 P: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 kwietnia 2014 r. – Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France przeciwko Komisji Europejskiej	18
2014/C 261/31	Sprawa C-292/13: Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 21 maja 2014 r. – Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Impexmetal S.A.	18
2014/C 261/32	Sprawa C-415/13 P: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 maja 2014 r. – Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Impexmetal S.A.	19
2014/C 261/33	Sprawa C-458/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Andreas Grund, syndyk masy upadłości SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler przeciwko Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.	19
2014/C 261/34	Sprawy połączone: C-475/13 i C-476/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Walter Jubin (sprawa C-475/13), Heidemarie Retzlaff (sprawa C-476/13) przeciwko easyJet Airline Co. Ltd	19
2014/C 261/35	Sprawa C-493/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej.	19
2014/C 261/36	Sprawa C-558/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajový súd v Prešove – Słowacja) – CD Consulting s. r. o. przeciwko Mariánowi Vasko	20
2014/C 261/37	Sprawa C-571/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Annegret Weitkämper-Krug przeciwko NRW Bank – Anstalt des öffentlichen Rechts.	20
2014/C 261/38	Sprawa C-629/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gliwicach – Polska) – postępowanie wszczęte przez: Adarco Invest sp. z o.o. w Petrosani w Rumunii Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach	20
2014/C 261/39	Sprawa C-658/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hannover – Niemcy) – Wilhelm Spitzner, Maria-Luise Spitzner przeciwko TUIfly GmbH	20
2014/C 261/40	Sprawa C-661/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Astellas Pharma Inc. przeciwko Polpharma SA Pharmaceutical Works.	21
2014/C 261/41	Sprawa C-680/13: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main – Niemcy) – Condor Flugdienst GmbH przeciwko Andreasowi Plakolmowi.	21
2014/C 261/42	Sprawa C-46/14: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Jürgen Kaiser przeciwko Condor Flugdienst GmbH	21

Sąd

2014/C 261/43	Sprawa T-564/10: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2014 r. – Quimitécnica.com i de Mello przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek fosforanów do pokarmów dla zwierząt — Grzywny — Płatność rozłożona na raty — Decyzja Komisji nakazująca ustanowienie gwarancji bankowej — Obowiązek uzasadnienia — Proporcjonalność)	22
2014/C 261/44	Sprawa T-372/11: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2014 r. – Basic przeciwko OHIM – Repsol YPF (basic) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego basic — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy BASIC — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo usług — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	22
2014/C 261/45	Sprawa T-541/11: Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2014 r. – Fundação Calouste Gulbenkian przeciwko OHIM – Gulbenkian (GULBENKIAN) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GULBENKIAN — Wcześniejsze powszechnie znany krajowy znak towarowy, nazwa handlowa i logo krajowe Fundação Calouste Gulbenkian — Względne podstawy odmowy rejestracji — Dowód istnienia praw wcześniejszych — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 90 lit. a) regulaminu postępowania].	23
2014/C 261/46	Sprawa T-314/14: Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2014 r. – Borde i Carbonium przeciwko Komisji.	24
2014/C 261/47	Sprawa T-317/14: Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2014 r. – Klement przeciwko OHIM – Bullerjan (Kształt piekarnika).	24
2014/C 261/48	Sprawa T-323/14: Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2014 r. – Bankia przeciwko OHIM – Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia)	25
2014/C 261/49	Sprawa T-334/14: Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2014 r. – Roca Sanitario przeciwko OHIM – Villeroy & Boch (Bateria)	26
2014/C 261/50	Sprawa T-336/14: Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Société des produits Nestlé przeciwko OHIM (NOURISHING PERSONAL HEALTH).	27
2014/C 261/51	Sprawa T-340/14: Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Klujew przeciwko Radzie.	27
2014/C 261/52	Sprawa T-341/14: Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Klujew przeciwko Radzie.	29
2014/C 261/53	Sprawa T-343/13: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2014 r. – Cipriani przeciwko OHIM – Hotel Cipriani (CIPRIANI)	29
2014/C 261/54	Sprawa T-351/14: Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2014 r. – Construlink przeciwko OHIM– Wit-Software (GATEWIT).	30
2014/C 261/55	Sprawa T-362/14: Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2014 r. – REWE-Zentral przeciwko OHIM – Vicente Gandia Pla (MY PLANET)	31
2014/C 261/56	Sprawa T-364/14: Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2014 r. – Penny-Markt przeciwko OHIM – Boquoi Handels (B! O)	32
2014/C 261/57	Sprawa T-367/14: Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2014 r. – August Storck przeciwko OHIM – Chiquita Brands (Fruitfuls)	33
2014/C 261/58	Sprawa T-370/14: Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2014 r. – Petropars i in. przeciwko Radzie.	33
2014/C 261/59	Sprawa T-371/14: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – NICO przeciwko Radzie	34
2014/C 261/60	Sprawa T-372/14: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – HK Intertrade przeciwko Radzie	35
2014/C 261/61	Sprawa T-373/14: Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – Petro Suisse Intertrade przeciwko Radzie	36
2014/C 261/62	Sprawa T-380/14: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Pszonka przeciwko Radzie.	37
2014/C 261/63	Sprawa T-381/14: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Pszonka przeciwko Radzie.	38
2014/C 261/64	Sprawa T-387/14: Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2014 r. – salesforce.com przeciwko OHIM (MARKETINGCLOUD).	39

2014/C 261/65	Sprawa T-400/14: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Premo przeciwko OHIM – Prema Semiconductor (PREMO)	39
2014/C 261/66	Sprawa T-402/14: Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2014 r. – FCC Aqualia przeciwko OHIM – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)	40
2014/C 261/67	Sprawa T-405/14: Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2014 r. – Yavorskaya przeciwko Radzie i in.	41
2014/C 261/68	Sprawa T-455/14: Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2014 r. – Pirelli & C. przeciwko Komisji	42
2014/C 261/69	Sprawa T-456/14: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – TAO/AFI i SFIE przeciwko Parlamentowi i Radzie.	43
2014/C 261/70	Sprawa T-457/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 18 czerwca 2014 r. przez Thierrego Rouffauda od wyroku wydanego w dniu 9 kwietnia 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-59/13 Rouffaud/ESDZ	44
2014/C 261/71	Sprawa T-464/14 P: Odwołanie wniesione w dniu 20 czerwca 2014 r. przez Risto Nieminen od wyroku wydanego w dniu 10 kwietnia 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-81/12, Nieminen/Rada.	45
2014/C 261/72	Sprawa T-466/14: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2014 r. – Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej	45
2014/C 261/73	Sprawa T-471/14: Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Ibercaja Banco i in. przeciwko Komisji	46
2014/C 261/74	Sprawa T-472/14: Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Joyería Tous przeciwko Komisji	47
2014/C 261/75	Sprawa T-473/14: Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Corporación Alimentaria Guissona i Naviera Muriola przeciwko Komisji	47
2014/C 261/76	Sprawa T-474/14: Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Cesáreo Martín Sanz i in. przeciwko Komisji.	48
2014/C 261/77	Sprawa T-476/14: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Poal Investments XXI i in. przeciwko Komisji.	49
2014/C 261/78	Sprawa T-477/14: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Caamaño Sistemas Metálicos i in. przeciwko Komisji	50
2014/C 261/79	Sprawa T-478/14: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Industrias Espadafor i in. przeciwko Komisji.	50
2014/C 261/80	Sprawa T-482/14: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria przeciwko Komisji	51
2014/C 261/81	Sprawa T-483/14: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Banco de Albacete przeciwko Komisji	52
2014/C 261/82	Sprawa T-484/14: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Monthisa Residencial przeciwko Komisji.	52
2014/C 261/83	Sprawa T-485/14: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Bon Net przeciwko OHIM – Aldi (Bon Appétit!).	53

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2014/C 261/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 253 z 4.8.2014

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 245 z 28.7.2014

Dz.U. C 235 z 21.7.2014

Dz.U. C 223 z 14.7.2014

Dz.U. C 212 z 7.7.2014

Dz.U. C 202 z 30.6.2014

Dz.U. C 194 z 24.6.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalia) – Joaquim Fernando Macedo Maia i in. przeciwko Fundo de Garantia Salarial, IP

(Sprawa C-511/12) ⁽¹⁾

(Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 80/987/EWG — Dyrektywa 2002/74/WE — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Instytucje udzielające gwarancji — Ograniczenie obowiązku spłaty przez instytucje udzielające gwarancji — Roszczenia z tytułu zaległego wynagrodzenia, które stały się wymagalne na ponad sześć miesięcy przed wszczęciem sądowego postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości pracodawcy)

(2014/C 261/02)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Norte

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David

Strona pozwana: Fundo de Garantia Salarial, IP

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/74/WE z dnia 23 września 2002 r., należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu niegwarantującemu roszczeń z tytułu zaległego wynagrodzenia, które stały się wymagalne na ponad sześć miesięcy przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, nawet wówczas, gdy przed rozpoczęciem tego okresu pracownicy wszczęli przeciwko swojemu pracodawcy postępowanie sądowe celem ustalenia kwoty tych wierzytelności i ich przymusowej egzekucji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 26 z 26.1.2013.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 8 maja 2014 r. – Greinwald GmbH, przeciwko Nicolasowi Wessangowi, Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-608/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 169 § 2 tego regulaminu — Niezbędna zawartość odwołania)

(2014/C 261/03)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Greinwald GmbH (przedstawiciel: C. Onken, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Nicolas Wessang (przedstawiciel: A. Grolée, avocate), Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie główne i odwołanie wzajemne zostają odrzucone.
- 2) Greinwald GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) Nicolas Wessang zostaje obciążony kosztami postępowania związanymi z odwołaniem wzajemnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Postanowienie Trybunału wielka izba) z dnia 4 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht – Niemcy) – Flughafen Lübeck GmbH przeciwko Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Sprawa C-27/13) ⁽¹⁾

(Artykuł 99 regulaminu postępowania — Pomoc państwa — Artykuły 170 TFUE i 108 TFUE — Korzyści przyznane taniej linii lotniczej przez przedsiębiorstwo publiczne prowadzące port lotniczy — Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego — Obowiązek zastosowania się sądów państwa członkowskiego do oceny Komisji dokonanej w tej decyzji w odniesieniu do istnienia pomocy)

(2014/C 261/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Flughafen Lübeck GmbH

Strona pozwana: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Sentencja

- 1) Jeżeli Komisja wszczęła na podstawie art. 108 ust. 3 TFUE formalne postępowanie wyjaśniające przewidziane w ust. 2 tego artykułu w odniesieniu do niezgłoszonego środka będącego w trakcie wykonania, sąd krajowy rozpoznający żądanie zaniechania wykonania tego środka i zwrotu dokonanych już płatności jest zobowiązany przyjąć wszelkie niezbędne środki w celu wyciągnięcia konsekwencji z ewentualnego naruszenia obowiązku zawieszenia wykonania wspomnianego środka.

W tym celu sąd krajowy może zdecydować o zawieszeniu wykonania danego środka i nakazać odzyskanie wypłaconych już kwot bądź zarządzić środki tymczasowe w celu zabezpieczenia z jednej strony interesów zainteresowanych stron, a z drugiej strony skuteczności decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.

- 2) Sąd krajowy w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym nie może zawiesić postępowania do czasu zakończenia formalnego postępowania wyjaśniającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 171 z 15.6.2013.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli – Włochy) – Luigi D’Aniello i in. przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-89/13) ⁽¹⁾

(Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Zasada niedyskryminacji — Przepisy krajowe przewidujące inny system odszkodowawczy w wypadku niezgodnego z prawem zawarcia w umowie o pracę klauzuli określającej czas, na jaki została zawarta niż system stosowany w wypadku niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony — Skutki finansowe — Porównywalność żądań)

(2014/C 261/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luigi D’Aniello, Ester Di Vaio, Anna Di Benedetto, Antonella Camelio, Angela Leva, Alessia Romano, Emilia Aloia, Cira Oligo, Ottavio Russo, Guiseppa D’Ambra, Stefano Caputo, Iliaria Pappagallo, Maurizio De Rosa, Gianluca Liguori, Dario Puzone, Vincenzo De Luca, Guido Gorbari, Raffaella D’Ambrosio

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Sentencja

Z zastrzeżeniem możliwości przyznanej państwom członkowskim na podstawie klauzuli 8 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, klauzulę 4 pkt 1 tego porozumienia ramowego należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje ona do identycznego traktowania skutków finansowych wiążących się z niezgodnym z prawem zawarciem w umowie o pracę klauzuli określającej czas, na jaki została zawarta oraz skutków finansowych wiążących się z niezgodnym z prawem rozwiązaniem umowy o pracę na czas nieokreślony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 156 z 1.6.2013.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Bardejov – Słowacja) – Pohotovosť s.r. o. przeciwko Ján Soroka

(Sprawa C-153/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Zastosowanie ratione temporis — Okoliczności faktyczne, które miały miejsce przed przystąpieniem Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2014/C 261/06)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Bardejov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pohotovosť s.r.o.

Strona pozwana: Ján Soroka

przy udziale: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Okresný súd Bardejov (Słowacja) postanowieniem z dnia 15 lutego 2013 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. – Bimbo, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa C-285/13 P) ⁽¹⁾

[Odwwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Caffè KIMBO — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BIMBO — Znak towarowy powszechnie znany — Częściowe oddalenie sprzeciwu — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne]

(2014/C 261/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bimbo, SA (przedstawiciel: N. Fernández Fernández-Pacheco, abogado)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik); Café do Brasil SpA (przedstawiciele: M. Mostardini i F. Mellucci, avvocati)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Bimbo SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 22 maja 2014 r. – Bilbaína de Alquitranes, SA i in. przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA)

(Sprawa C-287/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 181 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (rozporządzenie REACH) — Artykuł 59 i załącznik XIII — Identyfikacja paku smoły węglowej wysokotemperaturowej jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy, podlegającej procedurze udzielania zezwoleń — Równość traktowania)

(2014/C 261/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. (przedstawiciel: adwokat K. Van Maldegem)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciele: M. Heikkilä, W. Broere i T. Zbihlej, pełnomocnicy wspierani przez J. Stuycka i A.-M. Vandromme, advocaten)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Bilbaína de Alquitranes SA, Cindu Chemicals BV, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV et Rütgers Poland sp. z o.o. zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 8 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat Wien – Austria) – Ferdinand Stefan przeciwko Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Sprawa C-329/13) ⁽¹⁾

(Artykuł 99 regulaminu postępowania — Dyrektywa 2003/4/WE — Ważność — Publiczny dostęp do informacji dotyczących środowiska — Wyjątek od obowiązku ujawniania informacji dotyczących środowiska, w sytuacji gdy ich ujawnienie mogłoby negatywnie wpłynąć na szanse jakiegokolwiek osoby na sprawiedliwy proces — Fakultatywny charakter tego wyjątku dla państw członkowskich — Artykuł 6 TUE — Artykuł 47 akapit drugi karty)

(2014/C 261/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ferdinand Stefan

Strona pozwana: Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Sentencja

Analiza przedstawionych pytań nie ujawniła niczego, co mogłoby mieć wpływ na ważność dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 5 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (dawniej Augstākās tiesas Senāts) – Łotwa) – Antonio Gramsci Shipping Corp. i in. przeciwko Aivarsowi Lembergsowi

(Sprawa C-350/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Uznawanie i wykonywanie środków tymczasowych i zabezpieczających — Stwierdzenie nieważności pierwotnej decyzji — Podtrzymanie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Umorzenie postępowania)

(2014/C 261/10)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (dawniej Augstākās tiesas Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Gramsci Shipping Corp., Apollo Holdings Corp., Arctic Seal Shipping Co. Ltd, Atlantic Leader Shipping Co. Ltd, Cape Wind Trading Co.Ltd, Clipstone Navigation SA, Dawnlight Shipping Co. Ltd, Dzons Rids Shipping Co., Faroship Navigation Co. Ltd, Gaida Shipping Co., Gevostar Shipping Co. Ltd, Hose Marti Shipping Co., Imanta Shipping Co. Ltd, Kemeru Navigation Co., Klements Gotvalds Shipping Co., Latgale Shipping Co. Ltd, Limetree Shipping Co. Ltd, Majori Shipping Co. Ltd, Noella Maritime Co. Ltd, Razna Shipping Co., Sagewood Trading Inc., Samburga Shipping Co. Ltd, Saturn Trading Co., Taganroga Shipping Co., Talava Shipping Co. Ltd, Tangent Shipping Co. Ltd, Viktorio Shipping Co., Wilcox Holding Ltd, Zemgale Shipping Co. Ltd, Zoja Shipping Co. Ltd

Strona pozwana: Aivars Lembergs

Sentencja

Postępowanie w sprawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, przedstawionego przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) postanowieniem z dnia 12 czerwca 2013 r., zostaje umorzone.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. – Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

(Sprawa C-374/13 P) ⁽¹⁾

[Odwolanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Zgłoszenie do rejestracji słownego znaku towarowego METROINVEST — Sprzeciw wniesiony przez właściciela graficznego krajowego znaku towarowego i zgłaszającego graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „METRO” w kolorach niebieskim i żółtym — Odmowa rejestracji]

(2014/C 261/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (przedstawiciel: J. Carbonell Callicó, abogado)

Pozostałe strony postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik), MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciel: J.-C. Plate, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones SL ponosi koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 8 maja 2014r. – Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) przeciwko Sanco, SA

(Sprawa C-411/13/P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Graficzny znak towarowy przedstawiający kurczaka — Sprzeciw właściciela graficznego krajowego znaku towarowego przedstawiającego kurczaka — Częściowe oddalenie sprzeciwu)

(2014/C 261/12)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Sanco, SA (przedstawiciel: A. Segura Roda, abogado)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. – Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-412/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 34 ust. 1, art. 75 i 77 ust. 1 — Wcześniejsze graficzne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe MEDINET — Zastrzeżenie pierwszeństwa — Odmowa]

(2014/C 261/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (przedstawiciele: R. Kunze i G. Württenberger, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w pozostałym zakresie oddalone.
- 2) Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 12.10.2013.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 20 maja 2014 r. – Reber Holding GmbH & Co. KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHMI), Anna Klusmeier

(Sprawa C-414/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Słowny znak towarowy Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — Sprzeciw właściciela wcześniejszych graficznych krajowych znaków towarowych W. Amadeus Mozart))

(2014/C 261/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Reber Holding GmbH & Co. KG (przedstawiciel: M. Geitz, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik), Anna Klusmeier (przedstawiciel: G. Schmitt-Gaedke, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) Reber Holding GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 12.10.2013.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 12 czerwca 2014 r. – Delphi Technologies, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa C-448/13 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — Słowny wspólnotowy znak towarowy INNOVATION FOR THE REAL WORLD — Hasło reklamowe — Odmowa rejestracji — Brak charakteru odróżniającego]

(2014/C 261/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Delphi Technologies, Inc. (przedstawiciele: C. Albrecht i J. Heumann, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Delphi Technologies Inc. ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 313 z 26.10.2013.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 5 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd Administracyjny – Polska) – Gmina Międzyzdroje przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-500/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Odliczenie podatku naliczonego — Dobra inwestycyjne — Nieruchomości — Korekta odliczeń — Przepisy krajowe przewidujące dziesięcioletni okres korekty)

(2014/C 261/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelną Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gmina Międzyzdroje

Strona pozwana: Minister Finansów

Sentencja

Artykuły 167, 187 i 189 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz zasadę neutralności należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego takim jak przepisy w postępowaniu głównym, które w sytuacji, gdy przeznaczenie dobra inwestycyjnego stanowiącego nieruchomość ulega zmianie z wykonywania w pierwszej kolejności czynności niedających prawa do odliczenia podatku VAT na wykonywanie następnie czynności umożliwiających skorzystanie z tego prawa, przewidują dziesięcioletni okres korekty, licząc od chwili oddania do użytkowania dóbr inwestycyjnych oraz wykluczają w związku z tym korektę jednorazową w przeciągu jednego roku podatkowego.

(¹) Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 30 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Matera – Włochy) – Intelcom Service Ltd przeciwko Vincenzowi Mariowi Marvulliemu

(Sprawa C-600/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 34 TFUE, 35 TFUE, 37 TFUE, 56 TFUE i 60 TFUE — Dyrektywa 2006/123/WE — Przepisy krajowe zastrzegające na rzecz notariuszy działalność w zakresie sporządzania i poświadczania aktów sprzedaży nieruchomości — Oczywista niedopuszczalność)

(2014/C 261/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Matera

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Intelcom Service Ltd

Strona pozwana: Vincenzo Mario Marvulli

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Matera (Włochy) postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2013 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.02.2014.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal do Trabalho da Covilhã – Portugalia) – Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA i in. przeciwko Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

(Sprawa C-683/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Przetwarzanie danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Artykuł 2 — Pojęcie „danych osobowych” — Artykuły 6 i 7 — Zasady dotyczące jakości danych i legalności przetwarzania danych — Artykuł 17 —

Bezpieczeństwo przetwarzania danych — Czas pracy pracowników — Rejestr czasu pracy — Dostęp organu krajowego uprawnionego do kontroli warunków pracy — Obowiązek pracodawcy udostępnienia rejestru czasu pracy w taki sposób, aby umożliwić natychmiastowy wgląd do niego)

(2014/C 261/18)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida, André de Carvalho e Sousa

Strona pozwana: Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

Sentencja

- 1) Artykuł 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych należy interpretować w ten sposób, że rejestr czasu pracy, taki jak rozpatrywany w sprawie w postępowaniu głównym, który wskazuje w odniesieniu do każdego pracownika godziny rozpoczęcia i zakończenia pracy, jak również przerw lub okresy odpoczynku, jest objęty pojęciem „danych osobowych” w rozumieniu tego przepisu.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 lit. b) i c), a także art. 7 lit. c) i e) dyrektywy 95/46 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, takim jak rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, które nakładają na pracodawcę obowiązek udostępnienia organowi krajowemu uprawnionemu do kontroli warunków pracy rejestru czasu pracy w celu umożliwienia natychmiastowego wglądu do niego, o ile obowiązek ten jest konieczny do celów wykonywania przez ten organ zadań z zakresu kontroli stosowania przepisów dotyczących warunków pracy, a w szczególności czasu pracy.

- 3) Zadaniem sądu odsyłającego jest zbadanie, czy nałożony na pracodawcę obowiązek udostępnienia organowi krajowemu uprawnionemu do kontroli warunków pracy rejestru czasu pracy w taki sposób, aby umożliwić natychmiastowy wgląd do niego, może być uznany za konieczny do celów wykonywania przez ten organ zadań z zakresu kontroli, przyczyniając się do bardziej skutecznego stosowania przepisów dotyczących warunków pracy, w szczególności czasu pracy, a jeśli tak, to czy sankcje nałożone w celu skutecznego stosowania wymogów określonych w dyrektywie 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy są zgodne z zasadą proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 22.2.2014.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău
(Rumunia) w dniu 15 stycznia 2014 r. – Municipiul Piatra Neamț przeciwko Municipiul Piatra Neamț/
Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

(Sprawa C-13/14)

(2014/C 261/19)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Bacă

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Municipiul Piatra Neamț

Druga strona postępowania: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2014 r., Trybunał (ósma izba) stwierdził oczywistą niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-167/14)

(2014/C 261/20)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos i E. Manhaeve)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Grecka, nie podjąwszy wszelkich działań koniecznych w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydanego w dniu 25 października 2007 r. w sprawie C-440/06 Komisja przeciwko Republice Greckiej, nie wypełniła zobowiązań ciążących na niej na podstawie art. 260 ust. 1 TFUE;
- nakazanie Republice Greckiej zapłaty na rzecz Komisji wskazanej kary w wysokości 47 462,40 EUR za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu wyroku wydanego w sprawie C-440/06 począwszy od dnia, w którym zapadnie wyrok w niniejszej sprawie, do dnia wykonania wyroku w sprawie C-440/06;

- nakazanie Republice Greckiej zapłaty na rzecz Komisji dziennego ryczałtu w wysokości 5 191,20 EUR począwszy od dnia wydania wyroku w sprawie C-440/06 do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie bądź do dnia wykonania wyroku wydanego w sprawie C-440/06, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Jeśli chodzi o sposób obliczenia kary, Komisja powołuje się na:

A – Znaczenie przepisów prawa, które zostały naruszone, takich jak art. 3 i 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁽¹⁾, która dotyczy zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych oraz oczyszczania i odprowadzania ścieków z niektórych sektorów przemysłu. Celem tejsze dyrektywy jest ochrona środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania wspomnianych powyżej ścieków.

Komisja utrzymuje, że odprowadzanie nieoczyszczonych ścieków (tzn. ścieków, które nie zostały poddane procesowi oczyszczania z braku zintegrowanych systemów zbierania lub oczyszczalni ścieków) do wód powierzchniowych prowadzi do zanieczyszczenia charakteryzującego się brakiem równowagi tlenowej, podczas gdy dopływ składników odżywczych (w szczególności związków azotu i fosforu) wpływa znacznie na jakość takich wód i związanych z nimi ekosystemów (narażając na niebezpieczeństwo przykładowo populację ryb).

Ponadto jeśli chodzi o ścieki, które zostały poddane niedostatecznemu oczyszczaniu (oczyszczalnie, które nie dokonują oczyszczania wtórnego lub które dokonują oczyszczania wtórnego niezgodnego z normami), samo zastosowanie oczyszczania pierwotnego nie jest wystarczające, by móc uniknąć wszelkiego ryzyka zanieczyszczenia i pogorszenia jakości wody i powiązanych ekosystemów. Nadmierne odprowadzanie składników odżywczych (związków fosforu i azotu) do wód powierzchniowych stanowi bowiem główną przyczynę wzrostu zjawiska eutrofizacji (zwiększonego rozwoju alg i roślin wodnych), co powoduje wzrost ryzyka braku równowagi tlenowej w wodzie, wyginięcia populacji ryb i innych organizmów wodnych oraz szkód ponoszonych przez powiązane ekosystemy lądowe. Właśnie z tego powodu art. 4 dyrektywy 91/271/EWG przewiduje, że ścieki komunalne pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) ponad 15 000 mogą być odprowadzane dopiero po poddaniu ich oczyszczaniu wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu.

Zdaniem Komisji zbieranie i oczyszczanie wszystkich ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji greckich o RLM ponad 15 000 mają istotne znaczenie dla zachowania i poprawy jakości wód powierzchniowych, ekosystemów wodnych i ekosystemów lądowych, które zależą bezpośrednio od wód, o których mowa, lecz także dla zapewnienia pełnego i prawidłowego stosowania innych dyrektyw Unii Europejskiej.

Niemniej mimo poczynionych starań i środków podjętych przez władze greckie w ostatnich latach, jednoznaczne jest, że w chwili obecnej sześć aglomeracji o RLM ponad 15 000 (w tym pięć położonych w regionie wschodniej Attyki, która stanowi jeden z najgęściej zaludnionych regionów w Grecji) z 23 aglomeracji będących przedmiotem wyroku z dnia 25 października 2007 r. nie jest zgodnych z przepisami art. 3 i 4 dyrektywy 91/271/EWG. Równoważna liczba mieszkańców tych sześciu aglomeracji wynosi 124 000 (16 000 w Lefkimmi, 25 000 w Nea Makri, 17 000 w Markopoulo, 20 000 w Koropi, 18 000 w Rafinie i 28 000 w Artemidzie).

B – Skutki naruszenia dla ogólnych i szczególnych interesów: niekompletne wykonanie wyroku Trybunału w sprawie C-440/06 stanowi istotne ryzyko zanieczyszczenia środowiska naturalnego i ma skutki dla zdrowia ludzkiego. Zdaniem Komisji niekompletne wykonanie wyroku Trybunału w sprawie C-440/06 prowadzi do eutrofizacji wód powierzchniowych, co może zagrozić między innymi dobrej sytuacji ekologicznej i chemicznej, jak również zachowaniu ekosystemu wodnego i ekosystemu lądowego. W konsekwencji Komisja uważa, że niekompletne wykonanie wyroku może wpłynąć na wprowadzenie w życie innych dyrektyw Unii Europejskiej, w tym dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r., która ustanawia ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽²⁾, dyrektywy 2006/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. dotyczącej zarządzania jakością wody w kąpieliskach⁽³⁾ i dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽⁴⁾.

Ponadto Komisja utrzymuje, że niekompletne wykonanie wyroku Trybunału zagraża możliwości korzystania przez obywateli z wód powierzchniowych, które są wystarczająco czyste, by umożliwić uprawianie rekreacji (wędkowanie, pływanie, żeglarsstwo, spacerowanie itd.). Prawdopodobne jest również, że niekompletne wykonanie wyroku wpływa zarówno na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, jak i na samo zdrowie ludzkie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 327, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 64, s. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 206, s. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Austria) w dniu 12 maja 2014 r. – Eleonore Prüller-Frey przeciwko Norbertowi Brodnigowi i Axa Versicherung AG

(Sprawa C-240/14)

(2014/C 261/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Eleonore Prüller-Frey

Strona pozwana: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 lit. a) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych⁽¹⁾, art. 3 lit. c) i g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 785/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych⁽²⁾, a także art. 1 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r.⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że roszczenia odszkodowawcze osoby poszkodowanej,

— która była pasażerem statku powietrznego startującego i lądującego w tym samym miejscu w danym państwie członkowskim,

— która była przewożona przez pilota nieodpłatnie,

— w sytuacji gdy celem lotu było obejrzenie z lotu ptaka nieruchomości, w związku z zaplanowaną wraz z pilotem transakcją dotyczącą tej nieruchomości, oraz

— która doznała obrażeń ciała w wyniku runięcia statku powietrznego na ziemię,

należy oceniać wyłącznie na podstawie art. 17 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., a przepisy prawa krajowego nie znajdują zastosowania?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1):

2) Czy art. 33 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i art. 67 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽⁴⁾ należy interpretować w ten sposób, że właściwość do przeprowadzenia postępowania i wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie roszczeń odszkodowawczych opisanych w pytaniu 1) powinna zostać zbadana wyłącznie w świetle art. 33 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r.?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1):

- 3) Czy art. 29 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych⁽⁵⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym bezpośrednie powództwo osoby poszkodowanej opisanej w pytaniu 1) przeciwko ubezpieczycielowi, z którym sprawca szkody zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej?

w przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1):

- 4) Czy art. 7 ust. 1 lit. f) dyrektywy Rady z dnia 22 lipca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 73/239/EWG⁽⁶⁾ oraz art. 18 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych należy interpretować w ten sposób, że przesłanki wytoczenia przez poszkodowanego opisanego w pytaniu 1) bezpośredniego powództwa przeciwko ubezpieczycielowi, z którym sprawca szkody zawarł umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, powinny być oceniane na podstawie prawa państwa trzeciego, w sytuacji gdy:

- system prawny mający zastosowanie w myśl statutu odpowiedzialności deliktowej przewiduje instytucję bezpośredniego powództwa w stosownej ustawie o umowach ubezpieczenia,
- strony umowy ubezpieczenia wybrały prawo państwa trzeciego jako prawo właściwe dla tej umowy,
- zgodnie z którym zastosowanie znajduje prawo państwa, w którym siedzibę ma ubezpieczyciel, oraz
- system prawny tego państwa przewiduje instytucję bezpośredniego powództwa także w stosownej ustawie o umowach ubezpieczenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 285, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 138, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2001, L 194, s. 39.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 199, s. 40.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 172, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus
(Finlandia) w dniu 30 maja 2014 r. – Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut
Oy**

(Sprawa C-269/14)

(2014/C 261/22)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

Druga strona postępowania: Suomen Taksiliitto ry, Turun Seudun Invataksit ry, Hämeen Taksi Oy, Itä-Suomen Maakunnallinen Taksi Oy, Kainuun Taksivälitys Oy, Keski-Suomen Taksi Oy, Lounais-Suomen Taxidata Oy, Pohjois-Suomen Taksi Oy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości dotyczące koncesji na usługi należy interpretować w ten sposób, że nie ma ono zastosowania do uregulowania ogólnego obejmującego, po pierwsze, wypłacanie refundacji – za co odpowiedzialność organizacyjną ponosi organ władzy – w ramach systemu refundacji bezpośrednich i jednocześnie system zamawiania przewozów, za który organ nie jest odpowiedzialny?

- 2) Jakie znaczenie należy przypisać wynikającemu z tego uregulowania pośredniemu skutkowi, zgodnie z którym system składania zamówień służy obniżeniu kosztów przewozu finansowanych przez Kansaneläkelaitos ze środków publicznych?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 11 czerwca 2014 r. – Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des
douanes et droits indirects d’Auvergne przeciwko Brasserie Bouquet SA**

(Sprawa C-285/14)

(2014/C 261/23)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Directeur général des douanes et droits indirects, Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne

Druga strona postępowania: Brasserie Bouquet SA

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że działanie na mocy licencji oznacza wyłącznie działanie na mocy licencji na korzystanie z patentu lub znaku towarowego albo, że przepis ten można interpretować w ten sposób, iż działanie na mocy licencji oznacza działanie zgodnie z metodą produkcji należąca do osoby trzeciej i z jej upoważnienia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 316, s. 21.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État (Francja)
w dniu 12 czerwca 2014 r. – Brit Air SA przeciwko Ministère des finances et des comptes publics**

(Sprawa C-289/14)

(2014/C 261/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Brit Air SA

Strona pozwana: Ministère des finances et des comptes publics

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 2 ust. 1 i art. 10 ust. 2 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zryczałtowana kwota obliczana jako procent rocznego obrotu uzyskanego z połączeń obsługiwanych w ramach franczyzy i przekazywana przez przewoźnika lotniczego, który wystawił za innego przewoźnika lotniczego bilety, które następnie utraciły ważność, stanowi wypłacane tej ostatniej spółce świadczenie niepodlegające opodatkowaniu, służące naprawieniu szkody poniesionej ze względu na daremną mobilizację przez nią środków transportu, czy też kwotę odpowiadającą cenie biletów wystawionych, które utraciły ważność?

- 2) Na wypadek gdyby kwota ta została uznana za odpowiadającą cenie biletów, które zostały wystawione, lecz które utraciły ważność, czy powyższe przepisy należy interpretować w ten sposób, że wystawienie biletu można utożsamić z rzeczywistym wykonaniem usługi przewozu, i że kwoty zachowane przez przewoźnika lotniczego w sytuacji, gdy posiadacz biletu nie wykorzystał go i bilet ten stracił ważność, są objęte podatkiem od wartości dodanej?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie – czy pobrany podatek powinien zostać przekazany przez spółkę Air France lub spółkę Brit Air na rzecz skarbu państwa od chwili pobrania ceny, mimo że podróż może nie odbyć się z przyczyn leżących po stronie klienta?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii, interwencji: Królestwo Belgii i Królestwo Niderlandów

(Sprawa C-8/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/25)

Język postępowania: słoweński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii, interwencja: Królestwo Belgii i Królestwo Niderlandów

(Sprawa C-9/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/26)

Język postępowania: słoweński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Datenschutzbehörde (dawnej Datenschutzkommission) – Austria) – H przeciwko E

(Sprawa C-46/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/27)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Wedding – Niemcy) – Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft przeciwko Xceed Holding Ltd.

(Sprawa C-121/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/28)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 8.6.2013.

Postanowienie prezesa trzeciej izby Trybunału z dnia 13 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Niderlandy) – Wagenborg Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdienst Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz BV, MS Spathoek NV, GAF Lakeman działający pod firmą Rederij Waddentransport przeciwko Minister van Infrastructuur en Milieu, *interwenienci*: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschelling Stoombootmaatschappij BV

(Sprawa C-207/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/29)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 kwietnia 2014 r. – Henkel AG & Co. KGaA, Henkel France przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-284/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 261/30)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

Postanowienie prezesa szóstej izby Trybunału z dnia 21 maja 2014 r. – Fabryka Łóżysk Toczących-Kraśnik S.A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Impexmetal S.A.

(Sprawa C-292/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/31)

Język postępowania: polski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 maja 2014 r. – Fabryka Łożysk Toczyńskich S. A. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Impexmetal S.A.

(Sprawa C-415/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 261/32)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Andreas Grund, syndyk masy upadłości SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler przeciwko Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

(Sprawa C-458/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/33)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 21 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Walter Jubin (sprawa C-475/13), Heidemarie Retzlaff (sprawa C-476/13) przeciwko easyJet Airline Co. Ltd

(Sprawy połączone: C-475/13 i C-476/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/34)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie spraw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-493/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/35)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 czerwca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove – Słowacja) – CD Consulting s. r. o. przeciwko Mariánowi Vasko

(Sprawa C-558/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/36)

Język postępowania: słowacki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 15.2.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 14 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Annegret Weitkämper-Krug przeciwko NRW Bank – Anstalt des öffentlichen Rechts

(Sprawa C-571/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/37)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 30 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gliwicach – Polska) – postępowanie wszczęte przez: Adarco Invest sp. z o.o. w Petrosani w Rumunii Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach

(Sprawa C-629/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/38)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 13 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hannover – Niemcy) – Wilhelm Spitzner, Maria-Luise Spitzner przeciwko TUIfly GmbH

(Sprawa C-658/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/39)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.3.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Astellas Pharma Inc. przeciwko Polpharma SA Pharmaceutical Works

(Sprawa C-661/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/40)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 129 z 28.4.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 16 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main – Niemcy) – Condor Flugdienst GmbH przeciwko Andreasowi Plakolmowi

(Sprawa C-680/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/41)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.3.2014.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 maja 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Rüsselsheim – Niemcy) – Jürgen Kaiser przeciwko Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-46/14) ⁽¹⁾

(2014/C 261/42)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 142 z 12.5.2014.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2014 r. – Quimitécnica.com i de Mello przeciwko Komisji

(Sprawa T-564/10) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek fosforanów do pokarmów dla zwierząt — Grzywny — Płatność rozłożona na raty — Decyzja Komisji nakazująca ustanowienie gwarancji bankowej — Obowiązek uzasadnienia — Proporcjonalność)

(2014/C 261/43)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Portugalia), i José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci J. Calheiros i A. de Albuquerque)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin, V. Bottka i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata M. Marquesa Mendesa)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności części decyzji zawartej rzekomo w piśmie księgowego Komisji z dnia 8 października 2010 r. w sprawie spłaty grzywny nałożonej na skarżące decyzją Komisji C(2010) 5004 wersja ostateczna z dnia 20 sierpnia 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.886 – Fosforany do pokarmów zwierząt), w zakresie, w jakim w piśmie tym nałożono na skarżącą obowiązek ustanowienia gwarancji bankowej w banku, który otrzymał notyfikację finansową („rating”) „AA” dla zobowiązań długoterminowych, w celu przystąpienia do wniosku o rozłożenie spłaty grzywny na raty.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Quimitécnica.com – Comércio e Indústria Química, SA i José de Mello – Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA pokrywają własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2014 r. – Basic przeciwko OHIM – Repsol YPF (basic)

(Sprawa T-372/11) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego basic — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy BASIC — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo usług — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2014/C 261/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Basic AG Lebensmittelhandel (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Altenburg i H. Bickel)

Strona pozwana: Urząd harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Repsol YPF, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.-B. Devaureix)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 31 marca 2011 r. (sprawa R 1440/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu toczącego się pomiędzy Repsol YPF, SA a Basic AG Lebensmittelhandel

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Basic AG Lebensmittelhandel zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Sądu z dnia 26 czerwca 2014 r. – Fundação Calouste Gulbenkian przeciwko OHIM – Gulbenkian (GULBENKIAN)

(Sprawa T-541/11) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GULBENKIAN — Wcześniejsze powszechnie znany krajowy znak towarowy, nazwa handlowa i logo krajowe Fundação Calouste Gulbenkian — Względne podstawy odmowy rejestracji — Dowód istnienia praw wcześniejszych — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Artykuł 90 lit. a) regulaminu postępowania]

(2014/C 261/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fundação Calouste Gulbenkian (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci G. Marín Raigal, P. López Ronda i G. Macias Bonilla)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również, interwenient przed Sądem: Micael Gulbenkian (Oeiras, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci J. Pimenta i A. Sebastião)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 lipca 2011 r. (sprawa R 1436/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Fundação Calouste Gulbenkian a Micaelem Gulbenkianem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) *Fundação Calouste Gulbenkian* zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Na podstawie art. 90 lit. a) regulaminu postępowania przed Sądem zarządza się zwrot od *Micaela Gulbenkiana* na rzecz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej kwoty 1 807,48 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. C 362 z 10.12.2011.

Skarga wniesiona w dniu 29 kwietnia 2014 r. – Borde i Carbonium przeciwko Komisji

(Sprawa T-314/14)

(2014/C 261/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Alexandre Borde (Paryż, Francja) i Carbonium (Paryż) (przedstawiciel: A. Herzberg, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 19 lutego 2014 r. i z dnia 20 lutego 2014 r. o zakończeniu misji pierwszego skarżącego dotyczącej światowych programów oceny GCCA (Światowy sojusz na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym) i Intra-ACP GCCA;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, w tym prawa skarżących do bycia wysłuchanymi oraz obowiązku uzasadnienia decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący nieprzestrzegania postanowień Traktatu o Unii Europejskiej, Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, ponieważ pozwany naruszył prawo skarżących do bycia traktowanymi w sposób sprawiedliwy, uczciwy i niearbitralny, a także ich prawo do ochrony reputacji.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżący podnoszą, że zaskarżone decyzje stanowią nadużycie władzy przez stronę pozwaną.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2014 r. – Klement przeciwko OHIM – Bullerjan (Kształt piekarnika)

(Sprawa T-317/14)

(2014/C 261/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toni Klement (Dippolddiswalde, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Weiser)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bullerjan GmbH (Isernhagen-Kirchhorst, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie R 1656/2013-1 polegającą na uwzględnieniu odwołania strony skarżącej i stwierdzeniu wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 4 087 731 w całości;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności tej decyzji;
- obciążenie OHIM oraz w danym wypadku właściciela wspólnotowego znaku towarowego/ewentualnego interwenienta kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Trójwymiarowy znak przedstawiający piekarnik dla towarów z klasy 11 – zgłoszenie nr 4 087 731

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Bullerjan GmbH

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 15 tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 7 maja 2014 r. – Bankia przeciwko OHIM – Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia)

(Sprawa T-323/14)

(2014/C 261/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bankia, SA (Walencja, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat F. De Barba)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Banco ActivoBank (Portugal), SA (Lizbona, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 14 lutego 2014 r. w sprawach R 649/2013-2 i R 744/2013-2, tak aby zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 125 284 „BANKIA” zostało dopuszczone dla wszystkich towarów i usług;
- obciążenie wnoszącego sprzeciw lub OHIM kosztami poniesionymi przez stronę zgłaszającą/skarżącą w związku z niniejszą skargą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „Bankia” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 38, 41 i 45 – zgłoszenie nr 10 125 284

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Banco ActivoBank (Portugal), SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy znak towarowy „BANKY” dla usług z klasy 36

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania BANKIA S.A. i częściowe uwzględnienie odwołania Banco ActivoBank (Portugal), SA oraz odrzucenie zakwestionowanego znaku towarowego dla szerszego zakresu usług

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust.1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 maja 2014 r. – Roca Sanitario przeciwko OHIM – Villeroy & Boch (Bateria)

(Sprawa T-334/14)

(2014/C 261/49)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat R. Guerras Mazón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie R 812/2012-3;
- obciążenie OHIM i – razie wstąpienia przez niego do postępowania – interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Wzór baterii – zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 1 264 568-0004

Właściciel wzoru wspólnotowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Villeroy & Boch AG

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Brak cechy nowości i indywidualnego charakteru w stosunku do jej własnego wzoru baterii (nr 00 584 560-0004)

Decyzja Wydziału Unieważnień: Uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 25 ust. 1 lit. b) tego aktu

**Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Société des produits Nestlé przeciwko OHIM
(NOURISHING PERSONAL HEALTH)**

(Sprawa T-336/14)

(2014/C 261/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht i S. Cobet-Nüse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie R 149/2013-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Rejestracja międzynarodowa słownego znaku towarowego „NOURISHING PERSONAL HEALTH” dla towarów i usług z klas 5, 10, 41, 42 i 44 – Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 01 102 735

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Klujew przeciwko Radzie

(Sprawa T-340/14)

(2014/C 261/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Skarżący: Andrij Klujew (Donieck, Ukraina) (przedstawiciel: R. Gherson, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w zakresie, w jakim stosuje się je do skarżącego:
 - decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie; oraz
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że art. 29 TUE nie był odpowiednią podstawą prawną dla zaskarżonej decyzji, ponieważ w zastrzeżeniach wysuniętych wobec skarżącego nie został on określony jako osoba, która działała na szkodę państwa prawnego lub naruszyła prawa człowieka na Ukrainie w rozumieniu art. 21 ust. 2 TUE i art. 23 TUE. Skarżący podnosi, iż jako że zaskarżona decyzja była nieważna, Rada nie mogła oprzeć się na art. 215 ust. 2 TFUE, aby przyjąć zaskarżone rozporządzenie. W chwili gdy nałożono środki ograniczające nie było według skarżącego żadnego zarzutu przeciwko niemu ani skargi na niego, zgodnie z którymi jego działalność groziła działaniem na szkodę państwa prawnego lub naruszeniem jakichkolwiek praw człowieka na Ukrainie.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada naruszyła prawo do obrony oraz prawo do skutecznej ochrony sądowej przysługujące skarżącemu, ponieważ podstawa do umieszczenia skarżącego w wykazie jest równoważna z publicznym ogłoszeniem o winie przed jakimkolwiek sądowym rozstrzygnięciem tej kwestii oraz ponieważ skarżącemu nie udzielono żadnych szczególnych informacji w odniesieniu do względów wskazanych w zaskarżonych środkach uzasadniających jego umieszczenie w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi, pomimo jego wniosku do Rady o udzielenie informacji.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła skarżącemu wystarczającego uzasadnienia umieszczenia go w wykazie. Skarżący podnosi, że nie wskazano żadnych szczegółów dotyczących charakteru czynów skarżącego, które doprowadziły do tego umieszczenia w wykazie. Skarżący dalej podnosi, że nie wskazano żadnych szczegółów dotyczących podmiotu odpowiedzialnego za postępowanie karne prowadzone rzekomo przeciwko skarżącemu ani żadnego dnia, w którym owo postępowanie zostało wszczęte przeciwko skarżącemu.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Rada naruszyła w sposób nieuzasadniony i nieproporcjonalny prawa podstawowe skarżącego w postaci prawa własności i prawa do ochrony dobrego imienia, ponieważ środki ograniczające nie były przewidziane przez prawo oraz zostały nałożone bez odpowiednich gwarancji umożliwiających skarżącemu skuteczne przedstawienie jego sprawy Radzie.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada oparła się na istotnie niedokładnych okolicznościach faktycznych i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie. Skarżący twierdzi, że zgodnie z dostępnymi mu informacjami żadne postępowanie karne ani żadne dochodzenia nie są prowadzone przeciwko niemu w związku ze sprzeniewierzeniem ukraińskich środków publicznych lub w związku z ich nielegalnym przesyłaniem poza Ukrainę.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że Rada nie upewniła się co do znaczenia i ważności dowodów leżących u podstaw umieszczenia skarżącego w wykazie, ponieważ nie rozważyła, czy osoba obecnie pełniąca obowiązki prokuratora generalnego Ukrainy zgodnie z konstytucją Ukrainy posiadała kompetencje do wszczęcia dochodzeń przeciwko skarżącemu, oraz nie wzięła pod uwagę, iż dochodzenie przeciwko skarżącemu w Austrii zostało umorzone ze względu na brak wystarczających dowodów wskazujących na zarzucane skarżącemu sprzeniewierzenie środków publicznych.

Skarga wniesiona w dniu 15 maja 2014 r. – Klujew przeciwko Radzie**(Sprawa T-341/14)**

(2014/C 261/52)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Skarżący: Serhij Klujew (Donieck, Ukraina) (przedstawiciel: R. Gherson, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w zakresie, w jakim stosuje się je do skarżącego:
 - decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie; oraz
 - rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów, z których sześć jest w zasadzie identycznych z tymi, na których oparto się w sprawie T-340/14 Klujew przeciwko Radzie, lub do nich podobnych.

Ponadto skarżący podnosi zarzut dotyczący niespełnienia przez Radę kryterium umieszczenia skarżącego w wykazie osób, podmiotów i organów objętych środkami ograniczającymi, to jest, że osoba została *wskazana jako odpowiedzialna* za defraudację ukraińskich środków publicznych lub naruszenia praw człowieka na Ukrainie, gdyż jako jedyny powód umieszczenia skarżącego w wykazie podano, iż wszczęto wobec niego *dochodzenie* na Ukrainie w związku z udziałem w przestępstwach związanych ze sprzeniewierzeniem ukraińskich środków publicznych i ich nielegalnym przesyłaniem poza Ukrainę.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2014 r. – Cipriani przeciwko OHIM – Hotel Cipriani (CIPRIANI)**(Sprawa T-343/13)**

(2014/C 261/53)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Arrigo Cipriani (Wenecja, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Vanzetti, S. Bergia i G. Sironi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Hotel Cipriani (Wenecja, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 marca 2014 r. w sprawie R 224/2012-4 i unieważnienie, na podstawie art. 52 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 8 ust. 3 włoskiego kodeksu praw własności przemysłowej, prawa do znaku towarowego „CIPRIANI” nr 115824, którego właścicielem jest Hotel Cipriani w odniesieniu do wszystkich towarów i usług, dla których został on zarejestrowany, lub;

- ewentualnie, w odniesieniu do towarów i usług, innych niż usługi „hoteli i rezerwacji hoteli”;
- ewentualnie, w odniesieniu do usług „restauracji, kafeterii, publicznych miejsc restauracyjnych, barów, cateringu, dostarczania napojów do natychmiastowej konsumpcji”, lub;
- przekazanie sprawy do OHIM celem wydania przez niego orzeczenia o nieważności prawa do znaku;
- nakazanie by koszty poniesione przez Arriga Ciprianiego w związku z niniejszym postępowaniem zostały mu całkowicie zwrócone.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „CIPRIANI” dla towarów i usług z klas 16, 35 i 42 – Wspólnotowy znak towarowy nr 115 824

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Hotel Cipriani

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Znak towarowy został zarejestrowany w złej wierze i narusza prawo do nazwiska osoby powszechnie znanej „CIPRIANI”

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 53 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 8 ust. 3 włoskiego kodeksu praw własności przemysłowej;
- Naruszenie art. art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 maja 2014 r. – Construlink przeciwko OHIM– Wit-Software (GATEWIT)

(Sprawa T-351/14)

(2014/C 261/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Construlink – Tecnologias de Informação, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat M. Lopes Rocha)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA (Coimbra, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie R 1059/2013-1;

- uznanie zgłoszenia znaku towarowego nr 10 128 262 GATEWIT za całkowicie uzasadnione;
- obciążenie OHIM i zgłaszającego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „GATEWIT” dla usług z klasy 42– Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 128 262

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „wit software” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 42 oraz krajowa rejestracja firmy „Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2014 r. – REWE-Zentral przeciwko OHIM – Vicente Gandia Pla (MY PLANET)

(Sprawa T-362/14)

(2014/C 261/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: REWE-Zentral AG (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Brandstätter i A. Wagner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Vicente Gandia Pla, SA (Chiva, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie R 201/2013-1;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „MY PLANET” dla towarów z klas 25, 32 i 33 – Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 566 515

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Vicente Gandia Pla, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „EL MIRACLE PLANET” dla towarów z klas 25, 32 i 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 41 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2014 r. – Penny-Markt przeciwko OHIM – Boquoi Handels (B! O)

(Sprawa T-364/14)

(2014/C 261/56)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Penny-Markt GmbH (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Kinkeldey, S. Brandstätter i A. Wagner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Boquoi Handels OHG (Straelen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 marca 2014 r. w sprawie R 1201/2013-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „B! O” dla towarów z klas 29, 30, 31 i 32 – wspólnotowy znak towarowy nr 10 038 008

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Boquoi Handels OHG

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny krajowy i wspólnotowy znak towarowy „bo” dla towarów i usług z klas 5, 16, 21, 29, 31, 32, 33 i 35

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2014 r. – August Storck przeciwko OHIM – Chiquita Brands
(Fruitfuls)**

(Sprawa T-367/14)

(2014/C 261/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: August Storck KG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci I. Rohr, A.C. Richter, P. Goldenbaum i T. Melchert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie R 1580/2013-5;
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą, a w razie wstąpienia do postępowania Chiquita Brands LLC w charakterze interwenienta obciążenie Chiquita Brands LLC własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „Fruitfuls” dla towarów z klasy 30 – zgłoszenie nr 5 014 519

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Chiquita Brands LLC

Decyzja Wydziału Unieważnień: Stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2014 r. – Petropars i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-370/14)

(2014/C 261/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Petropars Ltd (Teheran, Iran), Petropars International FZE (Dubaj, Zjednoczone Emiraty Arabskie) oraz Petropars UK Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy i Z. Burbeza, solicitors, oraz R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z marca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia z marca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niespełnienia kryteriów umieszczenia w wykazie określonych w art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 267/2012 ⁽¹⁾ albo w art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji 2010/413 ⁽²⁾ oraz popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie polegającego na ustaleniu, że owe kryteria były i pozostają spełnione, jako że skarżący nie należą do National Iranian Oil Company (NIOC), ani nie są przez nią kontrolowani.
2. Zarzut drugi dotyczący niespełnienia kryteriów umieszczenia w wykazie, jako że Rada nie udowodniła, iż NIOC udziela finansowego wsparcia rządowi Iranu.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że w każdym razie pozostawienie nazw skarżących w wykazie stanowi naruszenie ich podstawowych praw i swobód, w tym prawa do prowadzenia działalności handlowej i gospodarczej oraz prawa do niezakłóconego korzystania z swojego mienia lub stanowi naruszenie zasady proporcjonalności. Skarżący zarzucają ponadto, że pozostawienie ich nazw w wykazie stanowi naruszenie zasady ostrożności, a także zasad ochrony środowiska oraz ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzkiego, jak również może przyczynić się do powstania istotnych szkód dla zdrowia i bezpieczeństwa zwykłych pracowników irańskich oraz szkód w środowisku.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę prawa skarżących do obrony wskutek niedokonania pełnego i właściwego przeglądu decyzji o umieszczeniu ich nazw w wykazie oraz nieodpowiedniego uwzględnienia uwag, które zostały jej przedstawione.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – NICO przeciwko Radzie

(Sprawa T-371/14)

(2014/C 261/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, oraz adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r. skierowanym do adwokatów skarżącej, dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, zmienionej decyzją Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. oraz w załączniku IX do rozporządzenia (EU) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu wykonanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (EU) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji odmówiono wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-6/13 do łącznego rozpoznania na podstawie art. 50 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące braku wystarczającego uzasadnienia decyzji Rady oraz popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie.

Skarżąca podnosi, że nie jest spółką zależną spółki Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, gdyż spółka ta przestała istnieć na wyspie Jersey, zaś w każdym razie Rada nie udowodniła, że nawet gdyby skarżąca była spółką zależną spółki Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, rząd Iranu czerpałby z tego tytułu korzyści, które byłoby niezgodne z zamierzonym celem rozpatrywanych środków.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – HK Intertrade przeciwko Radzie

(Sprawa T-372/14)

(2014/C 261/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong Kong) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, oraz adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, D. Sellers i N. Pilkington)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r. skierowanym do adwokatów skarżącej, dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, zmienionej decyzją Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. oraz w załączniku IX do rozporządzenia (EU) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu wykonanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (EU) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji odmówiono wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-159/13 do łącznego rozpoznania na podstawie art. 50 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące braku wystarczającego uzasadnienia decyzji Rady oraz popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie.

Skarżąca podnosi, że chociaż pozostaje spółką zależną spółki National Iranian Oil Company (NIOC), której nazwa została umieszczona w wykazie, Rada nie udowodniła, że rząd Iranu czerpie z tego tytułu korzyści, które byłoby niezgodne z zamierzonym celem rozpatrywanych środków. Skarżąca utrzymuje ponadto, że w rzeczywistości Rada nigdy nie umieściła nazwy skarżącej w wykazie, a uchybienie takie nie może być naprawione poprzez wydanie sprostowania, czyli tak, jak postąpiła Rada.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – Petro Suisse Intertrade przeciwko Radzie

(Sprawa T-373/14)

(2014/C 261/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, oraz adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, D. Sellers i N. Pilkington)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r. skierowanym do adwokatów skarżącej, dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu zmienionej decyzją Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. oraz w załączniku IX do rozporządzenia (EU) No 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu wykonanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (EU) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja stanowi odmowę wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-156/13 do łącznego rozpoznania na podstawie art. 50 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące braku wystarczającego uzasadnienia decyzji Rady oraz popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie.

Skarżąca podnosi, że chociaż pozostaje spółką zależną spółki National Iranian Oil Company (NIOC), której nazwa została umieszczona w wykazie, Rada nie udowodniła, że rząd Iranu czerpie z tego korzyści, które byłoby niezgodne z zamierzonym celem rozpatrywanych środków.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Pszonka przeciwko Radzie**(Sprawa T-380/14)**

(2014/C 261/62)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Artem Wiktorowicz Pszonka (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci C. Constantina i J.M. Reymond)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) częściowej nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. i rozporządzenia Rady nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego, a konkretniej nakazanie:
 - wykreślenia nazwiska skarżącego z załącznika I do rozporządzenia Rady nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r.;
 - wykreślenia nazwiska skarżącego z załącznika I do decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r.;
- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE częściowej nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. i rozporządzenia Rady nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w zakresie, w jakim nie są one zgodne ze wspólnym wnioskiem;
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku kompetencji Rady i naruszenia kompetencji sądu właściwego ze względu na to, że:
 - przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia naruszyło procedurę określoną w art. 215 ust. 2 TFUE, gdyż rozporządzenie poszerza zakres środków ograniczających w stosunku do wspólnego wniosku Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji, na którym to wniosku rozporządzenie zostało oparte;
 - umieszczenie skarżącego w wykazie doprowadziło do napiętnowania osoby, wobec której nie przeprowadzono należnego procesu i która nie została skazana przez właściwy sąd.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistych błędów w ocenie okoliczności faktycznych. Skarżący podnosi, że nie zostało wszczęte wobec niego żadne dochodzenie w związku ze sprzeniewierzeniem ukraińskich środków publicznych i ich nielegalnym przesyłaniem poza Ukrainę przed przyjęciem zaskarżonych środków lub w chwili ich przyjęcia. Ponadto skarżący twierdzi, że nawet gdyby toczyło się rzekome dochodzenie, nie miałoby ono żadnej podstawy faktycznej ani prawnej i byłoby motywowane wyłącznie politycznie. Wreszcie skarżący uważa, że podane przez Radę uzasadnienie umieszczenia go w wykazie nie spełnia warunków określonych w zaskarżonych środkach i nie wspierają go żadne dowody.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia praw podstawowych skarżącego. Skarżący twierdzi, że:
- Rada nie przedstawiła skarżącemu indywidualnego i konkretnego uzasadnienia faktycznego i prawnego z naruszeniem art. 296 TFUE;
 - skarżącemu nie udzielono prawa do przedstawienia swojego stanowiska Radzie;
 - zaskarżonego środka wskazują skarżący jako odpowiedzialnego za defraudację ukraińskich funduszy państwowych w braku jakiegokolwiek wyroku i dowodu na to, co stanowi naruszenie przysługującego skarżącemu prawa do domniemania niewinności do czasu udowodnienia winy;
 - skarżący nie został powiadomiony o żadnych dowodach zgromadzonych przeciwko niemu, co uniemożliwiło mu zakwestionowanie ich przed Sądem, co z kolei stanowi naruszenie jego prawa do skutecznego środka prawnego;
 - skarżący został bezpośrednio pozbawiony praw własności;
 - zaskarżone sankcje są nieproporcjonalne w stosunku do okoliczności sprawy i dostępnych dowodów; oraz
 - sposób sportretowania skarżącego w zaskarżonych środkach poważnie narusza jego dobre imię.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Pszonka przeciwko Radzie

(Sprawa T-381/14)

(2014/C 261/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wiktor Pawłowicz Pszonka (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci C. Constantina i J.M. Reymond)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) częściowej nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. i rozporządzenia Rady nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego, a konkretniej nakazanie:
 - wykreślenia nazwiska skarżącego z załącznika I do rozporządzenia Rady nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r.;
 - wykreślenia nazwiska skarżącego z załącznika I do decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r.;
- stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE częściowej nieważności decyzji Rady 2014/119/WPZiB z dnia 5 marca 2014 r. i rozporządzenia Rady nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w zakresie, w jakim nie są one zgodne ze wspólnym wnioskiem;
- obciążenie Rady kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są co do istoty identyczne z podniesionymi w sprawie T-380/14 Pszonka przeciwko Radzie lub do nich podobne.

**Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2014 r. – salesforce.com przeciwko OHIM
(MARKETINGCLOUD)**

(Sprawa T-387/14)

(2014/C 261/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: salesforce.com, Inc. (San Francisco, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 marca 2014 r. w sprawie R 1852/2013-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MARKETINGCLOUD” dla towarów i usług z klas 9, 41 i 45 – zgłoszenie nr 10 979 359

Decyzja eksperta: Uznanie, że zgłoszony znak towarowy nie ma zdolności rejestracyjnej

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Premo przeciwko OHIM – Premo
Semiconductor (PREMO)**

(Sprawa T-400/14)

(2014/C 261/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Premo, SL (Campanillas, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci E. Cornu, F. de Visscher i E. De Gryse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Premo Semiconductor GmbH (Moguncja, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 kwietnia 2014 r. w sprawie R 1000/2013-5;
- tytułem subsydiarnym, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uwzględniono w niej sprzeciw wniesiony w odniesieniu do „cewek indukcyjnych”, „transformatorów” oraz „filtrów hałasu”;
- obciążenie OHIM, oraz w stosownym wypadku interwenienta, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „PREMO” dla towarów z klasy 9 – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 973 341

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Prema Semiconductor GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy znak towarowy „PREMA” dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie zasady 22 ust. 6 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 oraz prawa skarżącej do obrony;
- naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009;
- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2014 r. – FCC Aqualia przeciwko OHIM – Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)

(Sprawa T-402/14)

(2014/C 261/66)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: FCC Aqualia, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa i N. González-Alberto Rodríguez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie R 1209/2013-1 i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 10 122 976 „AQUALOGY” dla usług z klas 35, 37, 39, 40 i 42 w oparciu o podstawę odmowy rejestracji określoną w art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- posiłkowo, w razie całkowitego oddalenia powyższego żądania stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim utrzymano w niej w mocy oddalenie sprzeciwu wobec wspólnotowego znaku towarowego nr 10 122 976 „AQUALOGY” dla towarów z klas 35, 37, 39, 40 i 42 i przekazanie sprawy do Izby Odwoławczej w celu ponownego jej rozpatrzenia w całości w mierze, w jakiej dotyczy podstawy odmowy rejestracji określonej w przytoczonym artykule;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „AQUALOGY” dla towarów i usług z klas 1, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 17, 19, 27, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 i 45 – zgłoszenie nr 10 122 976

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „AQUALIA” i graficzny krajowy znak towarowy zawierający element słowny „AQUALIA” dla towarów i usług z klas 7, 9, 32, 35, 36, 37, 39, 40 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2014 r. – Yavorskaya przeciwko Radzie i in.

(Sprawa T-405/14)

(2014/C 261/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Elena Yavorskaya (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: D. Grisay, C. Hartman i Y. G. Georgiades, adwokaci)

Strony pozwane: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny (EBC) i Europgroup, reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną niniejszej skargi dotyczącej odpowiedzialności pozaumownej, opartej na art. 340 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- uznanie skargi za zasadną na tej podstawie, że środki nałożone przez różne instytucje Unii Europejskiej na Republikę Cypryjską w zakresie zajmowania rachunków bankowych naruszają w sposób wystarczająco istotny podstawowe zasady Unii Europejskiej przyznające uprawnienia jednostkom, co stanowi uchybienie w świetle art. 340 TFUE;
- orzeczenie, że działanie Unii Europejskiej stanowi poważne i istotne uchybienie, w wyniku którego skarżąca poniosła szkodę, której wysokość jest szacowana na kwotę 3 299 855,45 EUR, z zastrzeżeniem jej obniżenia lub podwyższenia w toku postępowania, w szczególności w związku z należnymi w stosownym przypadku odsetkami lub kosztami;
- nakazanie Unii Europejskiej zapłaty ww. kwot;
- obciążenie ponadto Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący uchybienia pozaumownego Unii Europejskiej, a dokładniej naruszenia prawa własności i zasady niedyskryminacji.

Środki nałożone przez Unię Europejską na Republikę Cypryjską doprowadziły bowiem do zablokowania rachunków skarżącej w Laiki Bank, przy czym nie zostało jej wypłacone wcześniej żadne słuszne odszkodowanie.

Unia Europejska naruszyła zatem w sposób oczywisty i nierozsądny prawo własności skarżącej, a także zasadę niedyskryminacji, ponieważ jedynie depozyty o wartości poniżej 100 000,00 EUR, ulokowane w Laiki Bank, zostały zabezpieczone w oparciu o środki europejskie nałożone na organy cypryjskie.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2014 r. – **Pirelli & C. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-455/14)

(2014/C 261/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Pirelli & C. (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: M. Siragusa, F. Moretti, G. Rizza i P. Ferrari, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

tytułem żądania głównego

— o stwierdzenie nieważności decyzji w części, w która dotyczy skarżącej, a konkretnie art. 1 pkt 5 lit. d), art. 2 lit. g) i art. 4 w sposób ograniczony do włączenia skarżącej na listę adresatów środka;

tytułem żądania ewentualnego

— o przyznanie skarżącej prawa domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych;

w przypadku orzeczenia korzystnego dla spółki Prysmian w odrębnym postępowaniu wszczętym ewentualnie przez nią w postaci skargi o stwierdzenie nieważności decyzji

— o stwierdzenie nieważności tej decyzji i o zmianę art. 2 lit. g) poprzez obniżenie grzywny nałożonej solidarnie na spółkę Prysmian i skarżącą;

w każdym razie

— o obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga skierowana jest przeciwko decyzji Komisji C(2014) 2139 wersja ostateczna z dnia 2 kwietnia 2014 r. w postępowaniu na podstawie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39610 – kable elektryczne).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

— Pirelli podnosi, że w decyzji nie zostały rozpatrzone, ani nawet przywołane szczegółowe argumenty dotyczące braku zastosowania *Parental Liability Presumption* (zwanego dalej „PLP”) do relacji Pirelli-Prysmian. Decyzja jest więc wadliwa z powodu całkowitego braku uzasadnienia i należy stwierdzić jej nieważność.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad ogólnych i praw podstawowych w wyniku zastosowania domniemania dominującego wpływu
 - Skarżąca zarzuca, że decyzja naruszyła jej prawa podstawowe chronione przez art. 48 i 49 karty nicejskiej oraz art. 6 ust. 2 i art. 7 ust. 1 konwencji. Ponadto przypisanie odpowiedzialności spółce Pirelli stanowi naruszenie prawa własności (art. 1 protokołu dodatkowego do konwencji i art. 14 konwencji, jak też art. 17 i 21 karty nicejskiej) i jest sprzeczne z zasadą neutralności w rozumieniu art. 345 TFUE. W końcu Komisja dopuściła się wyraźnego naruszenia prawa do obrony Pirelli, usankcjonowanego w art. 6 konwencji i art. 48 ust. 2 karty nicejskiej, ze względu na to, że skarżąca nie mogła bronić się w przedmiocie zarzucanego naruszenia, gdyż nie dysponowała niczym, co by było użyteczne dla obalenia zarzutów skierowanych do spółki Prysmian
3. Zarzut trzeci dotyczący braku zastosowania *Parental Liability Presumption* przy niewystępowaniu przesłanek uzasadniających to domniemanie oraz dotyczący naruszenia art. 101 TFUE
 - Skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała PLP w niniejszym przypadku, z naruszeniem art. 101 TFUE, nie uwzględniając należycie szczególnych cech stosunku kontrolnego Pirelli-Prysmian.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności
 - Skarżąca podnosi, że zastosowanie PLP w niniejszym przypadku narusza zasadę proporcjonalności ustanowioną w art. 5 ust. 4 TUE, ponieważ nie służy ono osiągnięciu żadnego z celów, do których Komisja dąży poprzez jego zastosowanie. Nie było zatem żadnego powodu, by rozszerzać odpowiedzialność spółki Prysmian również na spółkę Pirelli.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasad proporcjonalności i równego traktowania poprzez błędne zastosowanie zasady odpowiedzialności solidarnej do spółek Pirelli i Prysmian w stosunku do obowiązku zapłaty grzywny na rzecz Komisji, a posiłkowo poprzez brak przewidzenia odpowiedniej korekty tej zasady
 - Skarżąca twierdzi, że nałożenie na Pirelli odpowiedzialności solidarnej wraz z Prysmian nie tylko nie realizuje celów, które Komisja zamierza osiągnąć w dziedzinie kar, lecz wręcz jest z nimi sprzeczne. Posiłkowo, aby uwzględnić różną odpowiedzialność przypisywaną spółkom Prysmian i Pirelli, Komisja powinna była przynajmniej przyznać spółce Pirelli prawo domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych. W końcu Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i zasadę równego traktowania, nie uwzględniając odpowiednio odmiennej pozycji skarżącej od pozycji spółki Prysmian. Należy zatem stwierdzić nieważność decyzji w części dotyczącej grzywny lub posiłkowo sąd rozpoznający sprawę powinien ją zmienić w ramach swego nieograniczonego prawa orzekania, przyznając spółce Pirelli prawo domagania się od wierzyciela, by w pierwszej kolejności dochodził zaspokojenia od innych dłużników solidarnych.
6. Zarzut szósty dotyczący niezgodności decyzji z prawem z powodu naruszenia art. 101 TFUE oraz art. 2 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w części, która dotyczy spółki Prysmian.
 - Skarżąca podnosi argumenty na rzecz własnego prawa do skorzystania z ewentualnego uzyskania przez spółkę Prysmian stwierdzenia nieważności (częściowego lub całkowitego) decyzji lub w każdym razie obniżenia grzywny. Skarżąca przywołuje w niniejszej skardze argumenty spółki Prysmian, z wyjątkiem tych, które są dla niej niekorzystne.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2014 r. – TAO/AFI i SFIE przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-456/14)

(2014/C 261/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Association des Fonctionnaires Indépendants pour la Défense de la Fonction Publique Européenne (TAO/AFI) (Bruksela, Belgia) i Syndicat des Fonctionnaires Internationaux et Européens (SFIE) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: M. Casado García-Hirschfeld, adwokat)

Strony pozwane: Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- uznanie za dopuszczalną niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności, wniesionej do Sądu;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonych rozporządzeń wraz ze wszystkimi jego konsekwencjami prawnymi;
- obciążenie stron pozwanych wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strony skarżące podnoszą jeden zarzut dotyczący naruszenia uprawnień, jakie one posiadają jako organizacje związkowe i zawodowe, a mianowicie prawa do przedstawienia opinii i prawa do udziału w negocjacjach.

Do stron skarżący nie zwrócono się bowiem o przedstawienie opinii ani na etapie przygotowania projektów, ani na etapie negocjowania podważanych rozporządzeń.

**Odwołanie wniesione w dniu 18 czerwca 2014 r. przez Thierrego Rouffauda od wyroku wydanego
w dniu 9 kwietnia 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-59/13 Rouffaud/ESDZ**

(Sprawa T-457/14 P)

(2014/C 261/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Thierry Rouffaud (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas i J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 9 kwietnia 2014 r. w sprawie F-59/13 Thierry Rouffaud/Europejska Służba Działań Zewnętrznych;
- obciążenie ESDZ kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej zwrócił uwagę stron na kwestię dopuszczalności skargi dopiero tuż przed ostatnim etapem długiego postępowania, tym samym pozbawiając skarżącego możliwości przygotowania odpowiedniej argumentacji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa przy stosowaniu zasady zgodności w zakresie, w jakim przedmiot i podstawa zażalenia oraz przedmiot i podstawa skargi o stwierdzenie nieważności były pod każdym względem identyczne.

3. Zarzut trzeci dotyczący przeinaczenia dowodów oraz okoliczności faktycznych w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej oparł się w swoim wyroku tylko na pewnym wycinku pism procesowych skarżącego, który nie oddawał rzeczywistej sytuacji, jaka miała miejsce po zakończeniu pisemnego etapu postępowania.

Odwołanie wniesione w dniu 20 czerwca 2014 r. przez Risto Nieminen od wyroku wydanego w dniu 10 kwietnia 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-81/12, Nieminen/Rada

(Sprawa T-464/14 P)

(2014/C 261/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Risto Nieminen (Kraainem, Belgia) (przedstawiciele: M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas i J.-N. Louis, avocats)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 10 kwietnia 2014 r. w sprawie F-81/12 Risto Nieminen/Rada
- obciążenie Rady kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty jest na naruszeniu prawa do obrony w zakresie, w jakim Sąd do spraw Służby Publicznej zarzucił wnoszącemu odwołanie, że nie przedstawił w sposób wystarczający dowodów w celu wykazania oczywistego błędu w ocenie, mając w pełni wiedzę, że nie miał on realnych możliwości wykazania tego i odmawiając zobowiązania strony pozwanej do przedstawienia wszystkich istotnych dokumentów potrzebnych w celu dokonania oceny zasadności tego zarzutu.
2. Zarzut drugi oparty jest na przeinaczeniu dowodów i elementów stanu faktycznego.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2014 r. – Królestwo Hiszpanii przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-466/14)

(2014/C 261/72)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: A. Rubio González, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji z dnia 14 kwietnia 2014 r., w której stwierdza się, że umorzenie cła przywozowego zgodnie z art. 236 w związku z art. 220 ust. 2 lit. b) wspólnotowego kodeksu celnego [rozporządzenie (EWG) nr 2913/92] jest uzasadnione oraz że umorzenie celnych należności przywozowych w innej wysokości nie jest uzasadnione w konkretnym przypadku (sprawa REM/02/2013) w zakresie odmowy umorzenia celnych należności przywozowych, które uznano niesłusznie za nieuzasadnione, i
- Obciążenie kosztami pozwanej instytucji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji w związku z art. 872a rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, s. 1).
 - W tym zakresie stwierdza się, że w ramach postępowania takiego jak postępowanie w sprawie umorzenia, w którym Komisja może wystąpić o udzielenie wszelkich dodatkowych informacji, jakie uzna za stosowane, i powinna poinformować o powodach wydania decyzji odmownej, sprzeczna z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej jest decyzja, która zawiera odmowę z innych powodów, niż powody zawarte w jej wcześniejszym powiadomieniu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, s. 1).
 - Zdaniem skarżącej spełnione zostały przesłanki ustanowione przez utrwalone orzecznictwo i które są podstawą licznych decyzji Komisji o umorzeniu w sektorze tuńczyka w przeszłości. W szczególności, mamy do czynienia ze złożonością stanu prawnego, brakiem nieprawidłowej wersji ze strony eksportera, różnej wykładni przepisów na podstawie nieprawidłowej informacji, częściową odpowiedzialnością Komisji i utrzymywaniem się w czasie błędu właściwych organów, które nigdy nie stosowały we właściwy sposób przepisu.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Ibercaja Banco i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-471/14)

(2014/C 261/73)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ibercaja Banco, SA (Saragossa, Hiszpania); Banco Grupo Cajatres SA (Saragossa) i Naviera Bósforo, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całość środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;

- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Joyería Tous przeciwko Komisji

(Sprawa T-472/14)

(2014/C 261/74)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Joyería Tous, SA (Lleida, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Corporación Alimentaria Guissona i Naviera Muriola przeciwko Komisji

(Sprawa T-473/14)

(2014/C 261/75)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Corporación Alimentaria Guissona, SA (Lleida, Hiszpania) i Naviera Muriola, AIE (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całość środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2014 r. – Cesáreo Martín Sanz i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-474/14)

(2014/C 261/76)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Cesáreo Martín-Sanz, SA Transportes (Madryt, Hiszpania); Transportes y Servicios de Minería, SA (Transportes y Servicios de Minería, Hiszpania); Inauto, Industrias del Automóvil, SA (Madryt); Premium Quality Investments, SL (Madryt) i Naviera Ispaster, AIE (Madryt) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całość środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;

- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Poal Investments XXI i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-476/14)

(2014/C 261/77)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Poal Investments XXI, SL (Madryt, Hiszpania); Poal Investments XXII, SL (Madryt); Naviera Cabo Vilaboa C-1658, AIE (Madrid) i Naviera Cabo Domaio C 1659, AIE (Madryt) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Caamaño Sistemas Metálicos i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-477/14)**

(2014/C 261/78)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Caamaño Sistemas Metálicos, SL (Coruña, Hiszpania); Blumaq, SA (Castellón, Hiszpania); Grupo Ibérica de Congelados, SA (Vigo, Hiszpania) i Inversiones Rentaragon, SA (Saragossa, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Industrias Espadafor i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-478/14)**

(2014/C 261/79)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Industrias Espadafor, SA (Granada, Hiszpania); Tutichip, SAU (Barcelona, Hiszpania); Locales, Actividades y Exclusivas Comerciales, SA (Vigo, Hiszpania); RNB, SL (La Pobla de Vallbona, Hiszpania) i Inversiones Antaviana, SA (Valencia, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero i A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;

- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria przeciwko Komisji

(Sprawa T-482/14)

(2014/C 261/80)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całościowo środki, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Banco de Albacete przeciwko Komisji**(Sprawa T-483/14)**

(2014/C 261/81)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Banco de Albacete, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo i A. Biondi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy;
- stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on rozstrzygnięcie w przedmiocie legalności prywatnoprawnych umów zawieranych między inwestorami a innymi podmiotami, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T-700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Monthisa Residencial przeciwko Komisji**(Sprawa T-484/14)**

(2014/C 261/82)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Monthisa Residencial, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci F. de Artiñano Rodríguez de Torres i J. Martínez Muro)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Komisja zakwalifikowała w niej całokształt środków, której jej zdaniem stanowią tzw. hiszpański system leasingu podatkowego, jako niezgodną ze wspólnym rynkiem nową pomoc państwa;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 1 i 4 zaskarżonej decyzji, w których Komisja wskazała inwestorów AIE jako beneficjentów ww. rzekomej pomocy i jedynych adresatów nakazu jej zwrotu;

- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zawiera on nakaz odzyskania rzekomej pomocy z naruszeniem zasad ogólnych Unii Europejskiej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty skargi są identyczne z podniesionymi przez skarżącą w sprawie T 700/13 Bankia przeciwko Komisji.

Skarżące podnoszą w szczególności naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE i ogólnej zasady prawa Unii Europejskiej dotyczącej uzasadnionych oczekiwań

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2014 r. – Bon Net przeciwko OHIM – Aldi (Bon Appétit!)

(Sprawa T-485/14)

(2014/C 261/83)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bon Net OOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat A. Iwanowa)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim/Ruhr, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 kwietnia 2014 r. w sprawie R 1199/2013-2.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Aldi GmbH & Co. KG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy w kolorach czerwonym, białym i niebieskim zawierający elementy słowne „Bon Appétit!” dla towarów z klasy 29 – zgłoszenie nr 8 693 764

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowe znaki towarowe

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL